BLANKKI 2

Blanko ryn pää-äänenkannattaja

VALITETTAVASTI BLANKKI SISÄLTÄÄ SEURAAVAT JUTUT:

3 Jeesus on tullut takaisin!
4 Synergiapäivien kootut selitykset
12 Wiskijuttu
13 Wiinijuttu
14 Tappajatorsot
18 Olutjuttu

Päätoimittajana myöhästeli jälleen Katto-Kassinen
Kumarrus myös esimerkiksi seuraaville: ohakala, mlumme, riqn, jjniva, pasi?, juho
juntunen (sori vaan) ja muille asiaan jollain tavoin sekaantuneille.

Ehdotukset, jutut, kuvat, kopiointisyytteet, lahjukset ym. sähköpostiosoitteeseen msaily@rieska.oulu.fi tai tavalliseen tapaan päin naamaa suoraan päätoimittajalle.
Postiosoite:
Blanko ry.
Oulun yliopisto / TOL
Linnanmaa
90570 Oulu

Blankki on Blanko ry:n virallinen pää-äänenkannattaja. Lehti ilmestyy n. 4 kertaa vuodessa. Lehti on kopiosuojattu.

OULUN YLIOPISTO
Monistus- ja Kuvakeskus
Oulu 1995

SYNERGY 95

osa ryhmästä aloitti matkan railakkaasti bailaten

Big Wheels Keep On Rolling

Keväisen kauniina päivänä 5.4. 1995 AD kellon lähestyessä uhkaavasti 12:52:a, Blankon excursioryhmän yhdeksän rohkeaa alkoivat hahmottaa itseään Oulun rautatieasemalle. Oltiin lähdössä synergiapäiville Turkuun. Kun aurinkoisesta ulkoilmasta oli nautittu tarpeeksi siirryttiin junaan etsiskelemään sopivia matkustuspaikkoja. Etsintä ei jatkunut kauaakaan, kun löydettiin sopiva sopukka erään vaunun lemmikkiosastolta. (Entinen tupakkaosasto) Riku: "Jos joku tulee kysymään, olemme viemässä Jukkaa Turkuun". MiikaP:n havaittiin puuttuvan.

Ryhmän naisjäsenten osoittaessa ensimmäisiä väsymyksen oireita, päätettiin lähteä hakemaan piristystä ravintolavaunun mallasjuomista. Vanhempien tieteenharjoittajien keskustellessa ohrapirtelöittensä ääressä yksilön tietoturvasta www:ssä, phuksit innostuivat harrastamaan uhkapelejä saavuttaen erään kanssamatkustajansa (mallia Woodstock -69) herkeämättömän huomion.

Montakaan velkakirjaa ei ehditty vaihtaa, ennen kuin aina niin ystävällinen VR:n henkilökunta tuli kertomaan, että kortinpeluu on ravintolavaunussa kiellettyä, josko voitaisiin jatkaa harrastusta jossain muualla. Henkilökunnalle vakuuteltiin, etta asia on ymmäretty, varsinkin näin ruuhka-aikana, kun lähes neljäsosassa pöydistä oli asiakkaita. Ensimmäisten(!) tuoppien pohjat nakattiin kurkusta alas ja lähdetiin yksissä tuumin vaunuosastolle tyydyttämään janoa omilla juomilla. Mikko kommentoi: seuraavaksi VR varmaan kieltää keskustelut ravintolavaunussa.

Osasto saatiin pitää itsellamme pahemmin mekastamatta melkein koko matkan ajan. Tamperetta lähestyessä vaunuun tuli pari ihmistä koirineen. Jukka huolestui takkinsa kohtalosta ison saksanpaimenen osoitettua kiinnostusta sitä kohtaan. Jukan takki kuitenkin pysyi yhtenä kappleena, vain kuolavaurioita kärsien.

Here Comes Turku Again!

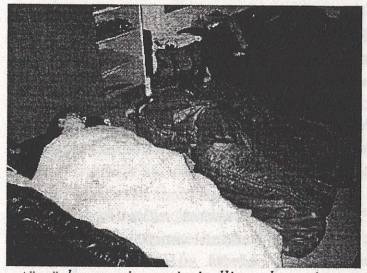
Junanvaihto sujui Tampereella kivuttomasti ja ensimmäisten retkijuomapullojen tyhjetessä mieliala alkoi nousta. Saavuttiin Turkuun. Asemella oli vastassa kaksi Asteriski Ry:n neitokaista, joista toinen lähetettiin varovaisesti kuljettamaan matkatavaroita autollaan majapaikkaan toisen opastaessa meitä kohti lähintä bussiasemaa. (Tässä vaiheessa ei vielä tiedetty, kuinka paljon tultaisiin Turussa kävelemään...)

- majoitukseen saavuttaessa osa huolehti nukkumapaikasta, osa taas luotti siihen että lattia pehmenee yön aikana

Majoiduttiin Ylioppilaskylä 20 B:hen samalla häiriköiden jollakin ihmeellisellä tavalla synergiapäivien nukkuvia hollantilaisia vieraita (kello oli 2100 hours!), jonka jälkeen edessä oli tutustuminen yliopistokylän pubiin, Proffaan. Paikka oli hollantilaisten valloittama, mutta kielimuuri pystyttiin helposti ylittämään parin pitkän jälkeen. Hollannissa ei onneksi puhuta yhtään sen parempaa englantia kuin Suomessakaan. Varsinkaan nousujohteisessa humalassa.

Aikanaan kultturivaihto hollantilaisten kanssa alkoi pitkästyttämään (He eivät olleet kuulleetkaan Jari Litmasesta!!), joten osa ryhmästä lähti nukkumaan ("jotta jaksetaan huomenna pailata") ja loput lähtivät tutustumaan Turun ravintolakulttuuriin. Kävellen. Noin 5km. Yhteen suuntaan. Ei paha.

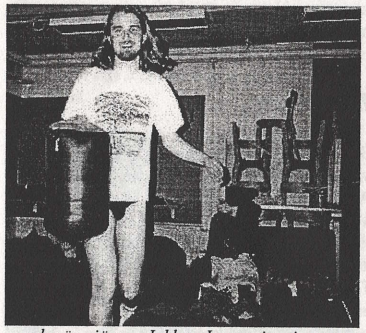
- tämä kuvan sieppasi virallinen kuvaajamme Vesq L. yön pimeinä tunteina. Huomatkaa taiteellinen silmä asettelussa.

Nukkumaan mennyt ryhmä 2 kohtasi pientä vihamielisyyttä hollantilaisten kämppiksien sunnalta: "I don't want to be impolite, but why don't you just shut up?!" Ryhmä 2 siirtyi siis hiljaisuuden vallitessa nukkumavälineisiin ja uneksi seuraavan päivän iloista.

Jatkoille lähtenyt ryhmä 1 löysi itsensä Whisky Baarista, jossa Riku, Jukka ja Mikko sekä oppaaksi mukaan lähtenyt ystävällinen Asteriskin pilevastaava nautiskelivat viskiä. Veskulla oli liian kiire viskin juomiseen seurustellessaan itsemurhaa hautovan keski-ikäisen naishenkilön kanssa. (Tiedossa ei ole, hautoiko naisparka itsemurhaa jo ennen kuin oli filosofoinut Veskun kanssa.)

Loppuilta vietettiin ravintola 57:ssä, joka ei ihan pieni paikka ollutkaan. Itse asiassa se oli kolmikerroksinen kompleksi, katutasolla pubi, toisessa kerroksessa tanssitila, jossa soitettiin discomukatechnoa, ja kellarikerros, jossa jöräiltiin livebändin säestyksellä. Way to go! Huhu kertoo, etta Jukalla olisi ollut nainen lopuillasta, mutta tätä tietoa ei ole vahvistettu. Kuitenkin JJnivus tavoistaan poiketen tanssi useamman (>10) kappaleen nk. teknomusiikkia jota mies normaalisti ei vaihda edes naulaan päässä.

Illan loputtua Vesku antoi näytteen suunnistustaidostaan suunnistamalla virheettömästi majoituspaikkaan. Nestekompassin neula oli kuitenkin lionnut liikaa, sillä magneettinen pohjoinen osoitti tiukasti kohti etelää. Ravintolasta ulostultaessa lähdettiin siis päinvastaiseeen suuntaan. Veskun ei enää myöhemmin annettu suunnistaa. Testattiin tuomikirkon edessä oleva nakkikioski: makkarasämpylä 12mk. Suositellaan. Sinappi suupielistä valuen kirmailimme takaisin majoitukseen ja hollantilaisten kritiikistä huolimatta otimme omat yöpymisvälineet pois hollantilaisten kainaloista ja menimme keittiöön nukkumaan.

- ryhmän jäsen Jukka J. on juuri saanut anastettua makuupussinsa hollantilaisen mieshenkilön hallusta ja on siirtymässä nukkumatiloihin.

Wake Me Up Before You GoGo

Seuraavana aamuna herättiin lievää huimausta tuntien valmiina päivän koitoksiin. Pienet aamutömssyt salmiakkijuomaa auttoivat kummasti asiaa, ja maailman lakatessa pyörimästä tehtiin kovasti ihmetyttänyt ja

huvittanut havainto: jokaisella hollantilaisella oli uninalle kainalossa! Hetki harkititin pienen käytännön pilan tekemistä, mutta lopulta päätettiin olla järkyttämättä herkkiä hollantilaisia mieliä ja antamatta hollantilaisille pienintäkään syytä penkoa laukkujamme. Pullot mukaan ja raitista ilmaa keuhkoon.

Urheiluhenkinen päivä aloitettiin kävelyllä kaupungin keskustaan tietojenkäsittelyopin laitokselle (kevyttä ykkösryhmäläisille, oltiinhan he sitä jo eilen harjoiteltu, joskin lievä ´hikoilu haittasi vaikutelmaa). Perillä kaikki synegiapäiville osallistujat, paitsi hollantilaiset jotka yhä nukkuivat, kokoontuivat saliin, jossa Asteriskin pj toivotti kaikki tervetulleiksi blah blah... kiitettävän lyhytsanaisesti, kuitenkin. Blankon edustusto havaittiin suurimmaksi yksittäisen killan joukoksi, mikä lupasi hyvää tuleviin kilpailuihin. Tilaisuuden jälkeen vaihdettiin kangasmerkkejä (kiitos Ansku!-)) ja muodostettiin Blankon joukkueet pullonmetsästykseen ja MegaZoneen.

Dream On

Seuraavaksi ohjelmassa oli vuorossa yritysexcu, jota odoteltaessa siemailtiin olutta Alabamassa (iso III 9 FIM. C00l.) Valittavina kohteina oli Raisio ja joku tietokoneiden maahantuoja, jonka nimi on unohtunut aikoja sitten. Valittiin Raisio. Tarkemmin sanottuna Raision mallastamo.Linja-automatkalla Raision tehtaille viihdykkeestä huolehti kaksi TEKOälyn poikaa Helsingistä, jotka viihdyttivät muita mandoliiniduetollaan. Valitettavasti he eivät osaanneet soittaa yhdessä kuin yhden kappaleen, josta kuitenkin tuli koko päivien ykkösbiisi. Tämä kuuluisa kappale on ... Tohtori Sykerön tunnari!!! Tämä hieno keksintö on plagioinnin kohteena Blankossa tällä hetkellä. (Debyytti esitetään kunhan saadan soittimet hankittu, toim. huom.)

Perillä Raisiossa exculaisia odotti kahvitarjoilu. Kupit eivät olleet suuren suuria, keksit olivat mauttomia, eikä niin pieniä pullia oltu ennen nähty. Muut: 1kpl, Shark: 4kpl. Kun kahvit oli juotu, ja viimeisetkin keksit kansallistettu taskuihin, oli kalvosulkeisten vuoro. Mira nukkui levollisesti nähden kauniita unia koko esitelmän ajan. "...jotta jaksetaan huomanna pailata..." My ass!

Raision mies jutteli puolitoista tuntia siihen sävyyn, että hän oli tottunut puhumaan isäntäihmisille siitä, kuinka Raisio on viljelijöiden omistama ja näin ollen pitää aina suomalaisten viljelijöiden puolta. Tunnelmasta puuttui vain lehmänpaska, joka oli jostain syystä vaihtunut vanhan viinan tuoksuun. Boring. Hyvä että edes joku pitää. *haukotus* Tämä koettiin sen verran kyllästyttäväksi, että luennolle pistettiin loppu sopivan kiperillä kysymyksillä tukiaisista, osakkeista, suomalaisten tuottajien syrjinnästä jne, mikä sai Raision miehen kehumaan kuinka "hyviä" ja "aktiivisia" vierailijoita oltiin ja lopettamaan kyselemisen lyhyeen.

Näin helpolle sieltä ei pois selvitty, vaan edessä oli vielä kierros tehtailla. Mallasaltaiden näkeminen toi janon ja pienen toivon mallasjalosteiden mukaan saamiseksi. Toisin kuitenkin kävi. Ensin seisottiin hienon taulun edessä joka kertoi että viskiä ja muuta tehdään aina etelänapamannerta myöten Raision tuotteista mutta itse asiaan ei päästy. Sitten vedettiin syvään henkeä ja siirryttiin itse mallas-altaiden puolelle. Ilma tuntui jokseenkin eläväiseltä jyvien muhiessa kosteissa kaukaloissan mutta kaikkeen tottuu. Joku muistaakseni oksensi. Knoppikysmys: Montako viljanjyvää tarvitaan yhden olutpullon valmistukseen?

Puolen tunnin kuluttua oltiin lopettamassa kiertuetta ja mukaan annettavat lahjapussit häämöttivät edessä. Hirveellä kiireellä rynnättiin kohti pusseja. Mitäsielläon? Mitäsielläon? Pullo! Kaljaa? Ei. KASVIÖLJYÄ! ARGH!! Rasia! Popcornia? Ei. ELOVEENA-KAURAHIUTALEITA! ARGH! Hiljaisin askelin Raision mainoskassia perässä raahaten käveltiin kohti bussia. Onneksi oli kiitetty etukäteen.Kukaan ei ottanut yhtä enempää. Kuskillekin riitti yksi.

Paluumatkalla keksittiin hyötykäyttöä vastasaaduille lahjoille: säestettiin TEKOälyn poikia hakkaamalla eloveenoja ja öljyjä selkänojiin. Kappale oli tietenkin Tohtori Sykerö. Raision pulla & keksit eivät olleet tyydyttäneet aina nälkäisten opiskelijoiden tavallista suurempaa nälkää, joten päätimme käydä testaamassa lähellä olevan hammaslääketieteen laitoksen ruokalan, ja täytyy sanoa, etta hoitsut olivat todella kauniita ... Ai niin, ruokakin oli ihan hyvää, jopa chilikastiketta löytyi.

Tämän jälkeen palattiin Turun TOL:lle ja telnetattiin rieskaan lukemaan maileja jne. Riku päivittäessään Blankon www-sivuja: "Rieska tuntuu tökkivän tosi pahasti." Kuluu 3 minuttia: "Ainiin, sehän on 700km päässä, eh, eh..".

Kun velvollisuudet oli hoidettu, alettiin valmistautua MegaZoneen ja pullonmetsästykseen. Mentiin Alabamaan ja tilattiin pitkät, a 9 mk. Aikanaan tuli aika lahteä etsimään MegaZonea. Paikka löytyi helposti Mikon ja Jukan suunnistaessa, onhan heillä takanaan menestyksekkäitä suunnistuksia mm. San Fransiscossa. Blankon taistelijat (Mikko, Shark, Tarra & Ponu) taistelivat urheasti sijottuen omassa erässään toiseksi heti Asteriskin jälkeen. Vieraskoreutta? No, ainakaan ei hävitty (joukkueita oli kolme per erä).

Ryhmän naisjäseniä ei moinen testosterinin täytteinen urheilu kiinnostanut, vaan he lähtivät istuskelemaan majoituspaikan ovelle, kun kukaan ei tullut päästämään heitä sisään. Lopulta Mira & Outi hakkeroivat oven lukon (koodi muuten on 226220, vink, vink) ja pääsivät sisään.

Kellon lähestyessä 18.00:a blankolaiset alkoivat kerääntyä pullonmetsästypaikalle ja saivat odotella hollantilaisia reilut puoli tuntia. Olivat Nuukialla exculla. Mahtoivatko saada kahvia? Aikanaan metsästys saatiin alkamaan ja Blankon kolme joukkuetta säntäsivät kartta kädessä muiden kanssa etsimään vinkkupulloja puistontapaiselta alueelta. Kaikki pullot eivät sisältäneet vinkkua, vaan osassa oli lantrattua omenamehua. Paskamainen temppu. Oliko Asteriskilta loppunut rahoitus kesken? Vesku ja Riku saivat hienoisen aavistuslähdön, ja löysivätkin kaksi lähintä pulloa. Mutta sitten homma alkoi tökkimään ja pojat palasivat lähtöpaikalle juomaan viinaa.

Muut Blankon tiimit menestyivät hieman paremmin, Shark ja Ponu saivat eniten pulloja kasaan, mutta kaivattuja pullopareja ei löytynyt (etiketillä varustetuilla pulloilla oli pari, jonka löytämisestä sai bonuspisteitä). Blanko menestyminen kisassa alkoi huolettaa, joten kaikki löydetyt pullot annettiin yhdelle tiimille, joka näin otti kunnian kaikista löydetyistä pulloista. Tuomarit antoivat Blankon joukkueen keräämista ja tosilta lainaamista pulloista huikeat 18 pistettä, joka riitti kakkostilaan. Kuka voitti, sitä ei jääty kuuntelemaan, vaan lähdettiin saunomaan Hotelli Rantasipiin. Pääasia ettei hävitty.

Loogista päättelyä osoittean tulimme siihen tulokseen että saunatilat ovat tungokseen asti täynnä itkeviä hollantilaisia, joten pidimme taktiikkapalaveria majoituksen pomminkestävissä osissa syöden ja juoden sekä muuten valmistautuen illan koitoksiin.

Vesku teki ennätyksen juustosnacksien ilmasta sieppamisessa, mies söi lähes puoli pussia naksuja päästämättä yhtäkään ohi suunsa. Myös muita ruokaleikkejä harrastettiin.

- Tarra tarjosi makkaraa vaihtelevalla menestyksellä mm. Miralle.

Flesh For Fantasy

Synergiapäivien pääpileet olivat siis Hotelli Rantasipissä. Jostain syystä kovin monen blankon edustajan piti käydä leimauttamassa kätensä pääsylipun maksamisen merkiksi jälkeenpäin ovelta. Noh, onneksi homma sujui sutjakkaasti pienen verbaaliharjoittelun jälkeen, vaikka kaikki eivät muistaneetkaan, mitä kautta olivat sisälle tulleet ja kenelle lipun maksaneet.

- saunatiloissa harrastettiin jos mitäkin. Huomatkaa oikeassa alareunassa oleva Mikko W. joka oksentaa.

Luvattu yksityissauna oli hollantilaisten naisten käytössä, joten mentiin "yleisen" saunan puolelle hollantilaisten miesten ja muiden sekaan. Minkäänlaisista raja-aidoista Oulun, Turun ja Hollannin välillä ei ollut tietoakaan, kun kajautettiin yhteyslauluna 'vi ska dricka bara öl' ja Asteriskin naisetkin kunnioittivat tilaisuutta läsnäolollaan. Aikanaan lähdettiin juomaan oluitamme kotoisampaan pikkusaunaan, josta hollantilaisnaiset väliaikaisesti olivat poistuneet. Siellä saunottiin rauhaa kaipaavan läskikasan kanssa ja maisteltiin Anun karpaloviinaa. Oli kuulemma äidin tekemä sekoitus ? Kiitos. :)

- luxussaunaan oli tungosta joten saunojat piti erikseen valikoida. Kuvassa hymyilee Anu jonka karpalomehu sai isommankin miehen naaman happamaksi. Loppuillasta ei sitten ollutkaan enää niin hauskaa.

Loppuilta kuluikin yleisen viinanjuonnin, syömisen, ja hötkyilyn merkeissä. Jukka, Mikko ja Riku suosittelevat Rantasipin keittiötä, sieltä saa herkulista kinkkupataa ja pyttipannua opiskelijahintaan. (18 mk) Mira ja Outi hoitivat Blankon hötkyilykiintiön täyteen muiden vain hieman avittaessa. Viinanjuontiin ei tarvinnut ketään kehottaa. Shark ja Ponu häipyivät joihinkin biofyysikoiden pileisiin. Kunhan ei biokemistien... Anua rupesi vaivaamaan tekemisen puute, joten tuloksena oli pikkusaunan paneelilattian uudelleenlaatoitus. Avustajana oli komea nuorimies joka toimi taiteellisena asiantuntijana. Jukka antoi hänelle ystävällisesti ämpärin ja opetti pistä-pää-ämpäriin-ja-sano-öööööööö -leikin. Anun wanna-be-poikaystävästä tämä ei kuitenkaan ollut kiva leikki. Turkulainen kompakysymys: Miten saadaan tuhannen päissään oleva Asteriksin edustaja **ulos** baarista? Pohjoisen miehet kummastelivat moista ongelmankehittelyä, ratkaisuhan on päivänselvä. Oulun leveyspiireillä pyritään yleensä **sisään**, ei ulos baarista.

- valmistaudumme virkkuina reissun kohokohtaan: laivalle

Kolmas päivä: Silja Scandinavia

Toiseksi yöksi oltiinkin kaukoviisaasti valittu majapaikaksi ko talon kellari, koska hollantilaiset olivat lähdössä seuraavana aamuna klo 0600 Helsinkiin. Yö sujui mainiosti betonilattialla, mitä nyt Veskulta joku teekkari nussi tyynyn pään alta. Aamulla havaittiin, että joukko oli lisääntynyt kahdella uroksella. Terkempaa tuttavuutta ko. miesten kanssa ei tehty, ja taseen tasaamiseksi heitä ei otettu lahdettäessä mukaan.

Hieno kuinka-ignoroida-hollantilaisten-lähtö -suunnitelma kariutui varhain aamulla, kun hollantilaiset yksi toisena jälkeen kävivät "etsimässä" kamujaan kellarista muistaen joka kerta häikäistä taskulampulla joka ainoa blankolainen. Pääteltiin, että kyseessä oli hollantilaisten kosto edellisestä yöstä, varsinkaan kun "Could you please shut the door?" kaikui kuuroille korville. Ovi jätettiin aina auki, jotta yläkerran melut kuuluisivat mahdollisemman häiritsevästi. Kolmannen hollantilaisen käydessä etsimässä kamujaan (siellä ei näköjään osattu laskea omia kavereita yhteen, vaan aina piti käydä etsimässä joka paikasta, ettei kukaan jäisi taakse) harkittiin vakavissaan fyysisen väkivallan kohdistamista taskulampun kanssa heiluvaan hollantilaiseen, mutta tultiin siihen tuloksiin, että se ei maksa vaivaa.

Aamu sujui muuten rauhallisesti, ja aamutömssyjen ottamisen jälkeen pian olikin jo aika lähteä kohti satamaa ja bonusristeilyä, joka oli päätetty pitää synergiapäivien yhteydessä. Talosta poistuttessa havaittiin, että eräässä huoneessa vielä nukuttiin täysin palkein ilman väijyä. Millaista varomattomuutta! Kuka tahansa olisi voinut tulla ja sosialisoida seurueen matkatavarat, joten päätettiin tehdä hyvä työ ja teljetä ovi turvallisuuden parantamiseksi. Jälkeenpäin tuli mieleen, että se teljettiin ulkopuolelta, mutta silloin oltiin jo matkalla kohti Tukholmaa.

Taksin saaminen Turussa oli kiitettävän helppoa. Ei tarvinnut kuin kävellä tien vierelle, niin vapaa KimppaTaxi pysähtyi kohdalle. Taksimies nakkeli tavarat ripeästi takakonttiin ja niin päästiin sutjakkaasti Turun satamaan. Terminaalissa joukko vahvistui muutamalla irccitutulla ja näin siirryttiin laivaan (Silja Scandinavia). Henkilökunta neuvoi Suvia tallettamaan poppikoneensa laivan säilytyslokeroihin. "Selvä!", Hän sanoi ja kantoi stereot hyttiin.

Ensimmäiseksi tietenkin tsekattiin hytit. Ne olivat ok, joten valtaosa porukasta otti hieman unta palloon iltaa silmälläpitäen. Ihan kuin oltaisiin kaksi edellista iltaa juotu viinaa tai jotain. Pienen lepohetken jälkeen käytiin ravintolassa, tällä kertaa tyydyttämässä nälkää. Muut: juustohampurilainen ja ranskalaiset (a 42 FIM), Riku: Hampulainen ja ranskalaiset (a 39 FIM). "Minä olen erilainen nuori." Riku sai oman pöydän.

Tämän jälkeen olikin sitten hyvä suorittaa tuliaisostokset: pikkusiskolle karkkia, äitille hajuvettä ja itselle ... tärpättiä. Päätettiin testata laivan saunat, joten eikun menoksi. Naisväki jälleen jostain syystä ei ollut innostunut ajatuksesta, joten testaus jäi miehille.

Sähkösauna havaittiin hieman liian kosteaksi, ja laivan heiluminen haittasi ilkeästi saunomista. Tähän kuitenkin kehiteltiin pari patenttia, joita aiotaan markkinoida Siljalle. Keksintöjen yksityiskohtia ei voida kilpailusyistä paljastaa, mutta toisessa käytettiin hyväksi paljon nesteitä ja toisessa vielä enemmän.

Laivassa oli myös pari uima-allasta, joita lähdetiin innolla testaamaan. "Isommmassa" altaassa tehtiin kelluvuuskokeita pikkulasten uimakellukkeiden avulla. Viereinen poreallas oli aina niin tiiviissä käytössä, ettei sitä meinattu lainkaan päästä kokeilemaan. Milloin se oli kurdien, milloin nuorten valtaama. Viimein Jukka ja Tarra päättivät vallata sen kolmelta ruotsalaismieheltä, joten he syöksyivät altaaseen. Ja yhtä nopeasti pois sieltä, kun huomasivat ruotsalaisten levinneet hymyt.

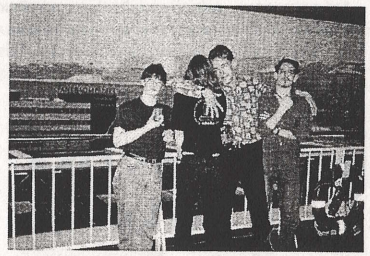
Saunassa nautittujen juomien perään oli aivan luonnollista, että siirryttiin hytteihin nautiimaan omina juomia. Riku oli huolissaan siitä, että saadaanko loput viinat juotua illan aikana. Vesku: "No problem." Juomat koostuivat coca-colasta, spritesta ja flintasta, joka oli c00l. Ei ole helppo uskoa, vai? We have a proof.

- illan dieetti koostui lähinnä purkkijuomista, joita kuvassakin on näkyvissä useita eri merkkejä.

Kello 2100 Vesku katsoi kelloa ja otti pohjanmaan kautta. Kello 0310 Vesku ihmetteli, mihin edelliset kuusi tuntia katosivat. Aika mennä nukkumaan. Jukka ja Mikko lähtivät ottamaan vielä viskit. Ilmeisesti ei kuitenkaan öörlitaimia.

Klo 20:00 Riqn astui kehiin ja aloitti tapahtumien nauhoittamisen. Vesku päätti käyttää hyväkseen ilmaisia teleliikenneyhteyksiä ja soitteli naapurihytteihin vaihtelevalla menestyksellä: Suville:"Okksä ihan tyhmä...en mä sulle puhunu kun tolle Tarralle, se makaa lattialla ja juo viinaa ja on ihan päissään... ihan tosi" Outille:"Heikunkeikun Kultsipuppeli mitä sulle kuuluu...? ...joo niin mullekin...Tyydyttäkää itseänne... heikunkeikun..." Puhelimelle:"Perkeleen paska kun ei vastaa... haloo? En mä sulle puhunut... joo sori..." Keskusradiolle:"Mää jätän viestin Miran NMT-vastaajaan... paina nyt se numero... 949-.....miksei se vastaaja jo mee päälle... perkele... paina se numero...." Ja niin edelleen.

- paatti pysähtyi Tukholmassa ja siitähän oli pakko saada kuva. Vesku vielä suhteellisen selvin päin.

Neljäs päivä: Going back to Oulu

Aamulla kävi ilmi, että Jukka oli seurustellut loppuyön naishenkilön kanssa. Vahvistettu tieto. Hän otti menetettyä unta ansiokkaasti takaisin junassa. Maihinnousu sujui maillikkasti, tullimiehet eivät osoittaneet mitään kiinnostusta seuruettamme kohtaan. Ketään ei edes pidätetty.

Junamatka Tampereelle sujui edellisestä illasta toipuessa. Ryhmä 1 majoittui kaukoviisaasti erilleen ryhmän naishenkilöistä, joten he saivat nukkua koko matkan. Tampereella käytiin shoppailemassa ruokaa, jotta selvittäsiin loppumatkasta. Ryhmä 2 tyytyi syömaan kioskiruokaa laiturilla, mutta Ryhmä 1 kävi ostoksilla kaupassa ja nautti omia eväitään junassa.

Reissun viimeinen osuus Tampereelta takaisin Ouluun sujui eväitä syöden ja wanhoja hyviä aikoja muistellen. Niitä aikoja, kun koodattiin

n+1 samanlaista amigademoa, kun Simon's Basic oli C-64:ssa c00l, ja kun International Karaten graffat olivat unbelievable. *snif* VR:ää boikotoitiin jättämällä vierailu ravintolaivaunussa väliin. Myöskin Star Trekistä keskusteltiin. Raamattua kuulemma jo käännetään klingoniksi. Vesku kadehti Mikon Star Trek-mukia.

Kun saavuttiin Oulun asemalle, oli aika hyvästellä toiset. Tätä reissua tultaisiin muistelemaan viela pitkään. Ainakin Vesku, joka ei tahtonut uskoa toisten kertomaan versiota edellisen illan tapahtumista. Näin kukin urhea synergiankäynyt blankolainen hajaantui suunnalleen. Riku & Jukka: "Palataan, me lähdetään baariin.".

Blanko maailmalla - OSA I: Turku

Varoitus: tämä juttu on kirjoitettu 2 Blankolaisnaisen näkökulmasta. Jos tässä jutussa on asiaeroja verrattuna toiseen Turun excursiota käsittelevään juttuun, johtuu se ainoastaan siitä, että tunnetusti naiset ja miehet ovat kykenemättömiä ajattelemaan - saati sitten toimimaan samalla tavalla samoissa tilanteissa.

Menomatka meni. Saavuimme Turkuun haalarit päällä ja heti junasta ulos astuttuamme saimme vastaanottokomppanialta (toisinsanoen 2 naista) käskyn vaihtaa haalarit ns. tavallisiin vaatteisiin. Turku ei (kuulemma) pidä haalariasuisista ihmisistä. Syykin selvisi hieman asiaa kummasteltuamme - haalaripukuiset opiskelijat (kuulemma) adoptoivat kaikki orvon naköiset tyhjät lasit ravintoloista. Tuopitkin käyvät. Joten sisäänpääsy paikalliseen ravintolaan on hieman epävarmaa, jos olet kyseisen asusteen sisällä.

Ensimmäisenä iltana - ainakaan meidän näkökulmastamme katsottuna, ei tapahtunut mitään mainitsemisen arvoista (jos ei siksi lueta lähes puolen tunnin jonottamista paikallisen Hesburgerin edessä). Illalla piipahdimme Joukylän läheisyydessä sijaitsevassa kuppilassa, joka oli yllätykseksemme täysi. Tosin kaikki siellä olevat ihmiset olivat 90 %:n varmuudella hollantilaisia. Olo oli kuin englantilaisessa pubissa: kaikki tuijottivat televisiosta tulevaa jalkapallo-ottelua. Me päätimme säilöä voimiamme seuraavan päivän aktiviteetteihin ja painelimme pehkuihin jo puoliltaöin. Tehdäksemme päivästämme mahdollisimman jännittävän noudatimme paikallisten oppaidemme ohjeita: Turkulaiset oppaamme kertoivat meille, että Joukylän läheisyydessä sijaitsevalla hautausmaalla voi - hyvällä tuurilla nähdä itsensäpaljastajan. Niinpä kuljimme mahdollisimman monta kertaa hautausmaan läpi nukkumaan mennessämme - ilman mainittavampaa menestystä.

Majapaikassamme asusteli about 40 hollantilaista, jotka eivät oikein ymmärtäneet meitä pirteitä suomalaistyttösiä. Nurkasta kuului melko pian: "Would you please shut up or discuss outside?!" Joukkomme miespuoliset jäsenet saapuivat nukkumaan johonkin aivan epämääräiseen aikaan yöllä. Pikkulinnut laulelivat eräällä joukkomme miespuolisella jäsenellä olleen TODELLA hauskaa erään turkulaisnaisen kanssa.

Toinen päivä - epäinhimillistä herätä ennen kello kahdeksaa aamulla? Kyllä kai. Joka tapauksessa näin tehtiin. Hollantilaisten edelleen hyssytellessä. Synergian osalta päivä oli suhteellisen ... jonkinlainen: osallistuimme Raision excursioon - jossa meitä opiskelijoita muistettiin puolen kilon Elovena-kaurahiutalepaketilla ja pullollisella rypsiöljyä. Otti pattiin. Luulimme pääsevämme mallastuotteita maistelemaan. Noh, köyhiä opiskelijoita kun olemme, kannoimme koko loppumatkan mukanamme Elovena-pakettia ja ruokaöljyä. Uskollisesti.

Seuraava aktiviteettimme synergiassa oli pullonmetsästys (tosin miespuoliset jäsenemme osallistuivat sitä ennen huimaavalla - huh - menestyksellä MegaZoneen). Pullonmetsästyksessä oli metsään (lue: pusikkoon) piilotettuna about 110 pulloa epämääräistä nestettä (mehua tai viiniä tuurista riippuen). Suunnistimme karttojen mukaan läpimärkinä metsikössä. Sää ei suosinut kyseistä tapahtumaa - satoi räntää ja muutenkin, noh, märkää oli. Keksimme mielestämme hyvän idean ja yhdistimme kaikki 3 Blankon joukkuetta saaliin jaon ajaksi. Vahinko vain että muutkin olivat keksineet saman ajatuksen. Noh, Blanko tuli kisassa kolmanneksi. Hyvä suoritus, ettenkö sanoisi, varsinkin kun ottaa huomioon, että yli puolet pulloista keräsi joukkomme naispuoliset jäsenet.

Illalla keräännyimme kaikki - enemmän tai vähemmän - Peltimieheen (paikallinen baari) ja sieltä Rantasipiin. Blankolaisia miehiä ei pahemmin näkynyt... Pienen aavistuksen miesten touhuista saimme katsomalla jälkeenpäin kyseisenä iltana otettuja saunavalokuvia. Illalla (aamulla?) nukkumaan mennessämme kaikki miehet yhtä poikkeusta lukuunottamatta olivat kiltisti nukkumassa. Testasimme miesten kestokykyä syöttämällä juustonaksuja öiseen aikaan. Veskulta se kävi unissaankin. 10 pistettä ja hauvamerkki.

Aamulla hahmotimme itsemme enemmän tai vähemmän sielun ja ruumiin täysissä voimissa Turun satamaan, josta siirryimme laivalle (Silja Line & Festival). Ensimmäinen aktivitetti laivalla oli - yllätys yllätys BINGO. Jotenkin tuntui siltä, että olisimme eksyneet väärään paikkaan - suurin osa oli sukupolvea tai paria vanhempia. Ja he voittivat kaikki palkinnot. Ei sillä, että muka katkeria olisimme... Laiva oli yksinkertaisesti excursiomme kohokohta. Laivalla kaikki oli suurempaa ja hienompaa. Paitsi ravintola. Emme suosittele. Paitsi jos olet vailla lemmikkieläintä itsellesi...

Laivalla tuntematon käsite oli: nukkuminen. Välttääksemme nukkumista keksimme monenlaisia aktiviteettejä, kuten tyhien kaljatölkkien hyödyntäminen. Yritimme koota mahdollisimman suurta pylvästä tyhjistä kaljatölkeistä, huonolla menestyksellä. Sitten yritimme koota mahdollisimman suurta pyramidia kaljatölkeistä, huonolla menestyksellä. Hytit kävivät ahtaiksi... Kaljatölkkien pinoamisen sijaan meidän oli tyytyminen pelkästään niiden tyhjentämiseen...

Jälkikommentit: Univelka oli mittava kotiin päin lähdettäessä. Silmäpussit olivat näkemisen arvoiset... Reisussa rähjääntyy. Kiitokset joukkomme miespuolisille jäsenille matkaseurasta sekä yllättävästä herrasmiesmäisyydestä, joka ilmeni mm. heikkojen naisraukkojen matkatavaroiden/laivaviinojen pyyteettömänä kantamisena. Siis herrasmiehet eivät olekaan vielä kuolleet sukupuuttoon. Luojan kiitos.

2 punapäätä

WISKIN JUONNIN WILOSOFIA

Wiski on aina ollut osa blankolaisen arkipäivää niin Wappuna kuin Juhannuksenakin. Kuitenkin nykyään Wiskin juonti näyttää väistyvän nuorison suosimien keskiolut- ja valkoviinijuomien tieltä. Wanhana Wiskin ystävänä olenkin huolestunut blankolaisten nykyisestä Wiskin juonnin tilasta - Wiskin juonti on katoaavaa blankolaista kansanperinnettä.

Wiskiä on monia eri lajeja, mutta ne kaikki voidaan jakaa kahteen pääluokkaan: juotuun ja juomattomaan. Itse henkilökohtaisesti pidän ensin mainitusta, mutta molemmilla on omat hyvät puolensa. Juotu Wiski aikaan saan lämpimän hyvän olon navan tienoilla, vatsalaukun onteloissa. Ja jos juodaan useampi Wiski seurauksena on myös autuas vapautunut olotila. Jos taas pohditaan juomattoman Wiskin etuja, niin heti ensimmäisenä täytyy mainita onnellinen omistamisen tunne. Ja kun juotu Wiski vaikutti lähinnä sisäisesti, niin jokaisella juomattoman Wiskin haltialla on aina himokas virnistys kasvoilla. Yksi Wiskin juonnin suurista totuuksista kuitenkin on, että juomaton Wiski muuttuu ennen pitkää tavalla tai toisella juoduksi Wiskiksi.

Kokeneena Wiskin herrana haluaisin muistuttaa siitä, ettei Wiskiä suinkaan tule juoda, kuten olutta hitaasti siemaillen, vaan kokonaisvaltaisesti kerralla hörpäten ja näin antaen Wiskin maun tunkeutua koko kehoon varvaskarvoja myöten. Mutta ei pidä luulla, että Wiski olisi ryyppyjuoma, joka pyritään nielemään kurkusta alas mahdollisimman nopeasti, sillä asiantunteva Wiskillä hömpsyttelijä hengittää jumallista makua kunnes se on imeytynyt ikenien tai höyrynä keuhkojen kautta suoraan verenkiertoon.

Vaikkakin Wiskin juonti on loppujen lopuksi yksinkertainen ja oikeastaan aivan luonnollinen toimenpide, haluaisin varustaa aloittelevat Wiskin juojat muutamalla ohjeella. Päivän pari ensimmäistä lasillista kannattaa ottaa jäillä, mutta sen jälkeen voi juodakin suoraan pullon suusta. Jos taas käytetään lasia, tulee lasi kaataa vähintään puolilleen, mielummin täyteen, lasin kokoon katsomatta. Ravintolassa Wiski tilataan aina tuplana, mutta tulee kuitenkin muistaa, että jos Wiski tilataan jäillä, ei jäiden saa antaa sulaa. Hyvä tapa tutustua Wiskin maailmaan on käydä läpi ravintolan Wiski-lista rivi riviltä. Jos ei ole varmuutta missä kohtaa listaa ollaan menossa, mikä tahansa Wiski käy. Mitään tarkkaa ylärajaa Wiskin juonnille ei ole syytä asettaa.

VAROITUKSEN SANA: Älköön kukaan koskaan, varsinkaan Wapun tietämillä, käyköön laimentaman Wiski-juomaa kaivovedellä, sillä siitä seuraa rangaistuksista suurin eikä sitä kenenkään ihmisen kohtaloksi kukaan soisi.

Kunnioittaen: Semit Ylrae

Neljännen asteen Wiski-maisteri

Huolehdi tulevaisuudestasi

Koska wappu on jo sattuneesta syystä päässyt livahtamaan ohi, niin on hyvää aikaa valmistautua kaukonäköisesti ensi vuoden vappuun. Jos makuaistisi on tottunut esimerkiksi hernekeitosta tehtyyn viiniin, ei olisi pahitteeksi kokeilla perinteistä kiinalaista riisiviiniä, jonka valmistaminen kestää noin vuoden päivät. Seuraavassa Kiinalaisesta keittokirjasta otettu takuuluotettava ohje.

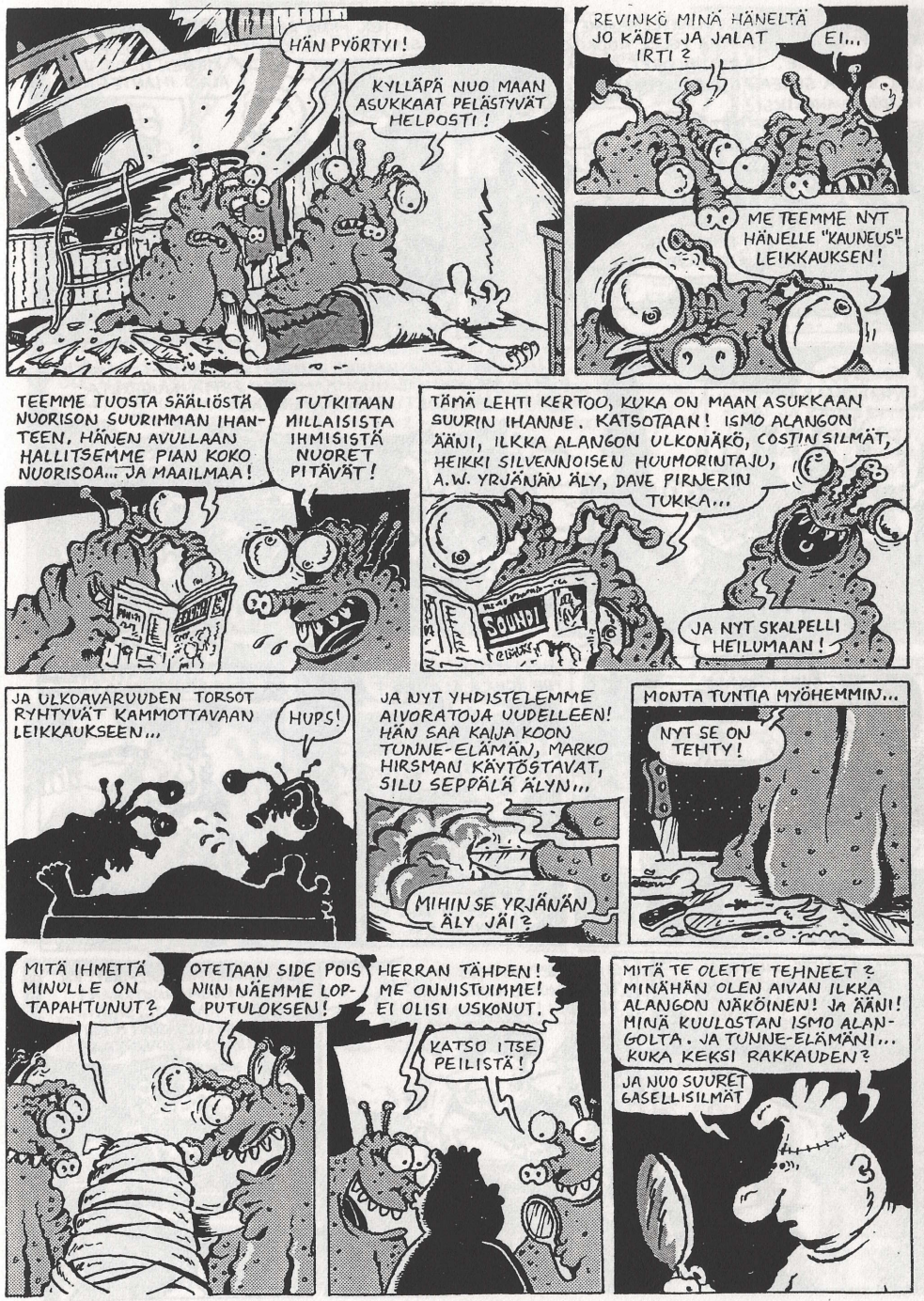
Riisiviini

7 l vettä
3 kg sokeria
1 kg valkoista pyöreäjyväistä riisiä
1/2 kg kivellisiä rusinoita
50 g hiivaa

1. *Kiehauta vesi ja sulata siihen sokeri. Jäähdytä liemi.*
2. *Lisää kaikki muut aineet ja sekoita.*
3. *Peitä astia löyhästi kannella tai vaatteella ja anna viinin käydä huoneenlämmössä 3-5 viikkoa. Huolehdi tuuletuksesta, sillä käymisvaiheessa viini tuoksuu melko voimakkaasti.*
4. *Siivilöi juoma varovasti niin, että rusinat, riisit ja hiiva saadaan erotetuksi juomasta. Pullota juoma ja säilytä pullot viileässä. Riisiviinin kypsyminen juomakelpoiseksi vie vuoden verran. Juoman maku paranee, jos poistat pullojen pohjalle kertyneen hiivan ja sakan kerran tai kahdesti vuoden säilytyksen aikana. (yllättäen...)*

Viini tarjotaan pienistä kannellisista kupeista, jotka lämmitetään kuumassa vedessä.

HEIPPA KULTA... ANNI TÄÄLLÄ... MINÄ EN HALUA NÄHDÄ SINUA ENÄÄ KOSKAAN... MINULLA ON UUSI POIKAYSTÄVÄ, JA SANONPA JOTAIN... SINULLA ON KUPPA...
HEI MAGNUS... ÄITI SOITTAA... ISÄ KUOLI EILEN. SISKO JÄI AUTON ALLE... NIIN JA TOPIVELI RAISKATTIIN... MITÄ SINULLE KUULUU?
MAGNUS? TÄMÄ ON TÖISTÄ... JOHTAJAN SIHTEERI. SINUN EI TARVITSE TULLA HUOMENNA TÖIHIN, EIKÄ ENÄÄ KOSKAAN. OLET SAANUT POTKUT. JA SITÄ PAITSI... SINÄ OLET RUMA.
KAUKANA ULKOAVARUUDESSA
SIINÄ HÄN ON! IHMISEMME!
TAPPAJA-TORSOT TÄHTIEN TAKAA
MAAPALLON SURKEIN OTUS!
HÄNEN AVULLAAN MUUTAMME MAAPALLON TULEVAISUUDEN!
KIÄH KIÄH KIÄH!
SUOMI-FILMI esittää TAPPAJA-TORSOT Osa I
Pääosissa
HEIKKI KINNUNEN
SATU SILVO
VESA VIERIKKO
HELGE HERALA
KATI NAPPA
ERIK AHONEN
MARI RANTASILA
KIMMO PEKARI
MITEN SE KIRISTYSSOLMU TEHTIINKÄÄN... HEI! MIKÄ TUO VALO ON...
Ja ensi kertaa valkokankaalla Magnuksena TIINA VIERTO
Musiikki
BACKSLIDERS
JANITA
RADIOPUHELIMET
EIJA-SINIKKA
Musiikin johto
OSSI RUNNE
Leikkaus
OLLI SOINIO
Kuvaus
KARI SOHLBERG
Ohjaus & käsikirjoitus
JUHO JUNTUNEN
KRASH

HÄN PYÖRTYI!
KYLLÄPÄ NUO MAAN ASUKKAAT PELÄSTYVÄT HELPOSTI!
REVINKÖ MINÄ HÄNELTÄ JO KÄDET JA JALAT IRTI?
EI...
ME TEEMME NYT HÄNELLE "KAUNEUS" LEIKKAUKSEN!
TEEMME TUOSTA SÄÄLIÖSTÄ NUORISON SUURIMMAN IHANTEEN, HÄNEN AVULLAAN HALLITSEMME PIAN KOKO NUORISOA... JA MAAILMAA!
TUTKITAAN MILLAISISTA IHMISISTÄ NUORET PITÄVÄT!
TÄMÄ LEHTI KERTOO, KUKA ON MAAN ASUKKAAN SUURIN IHANNE. KATSOTAAN! ISMO ALANGON ÄÄNI, ILKKA ALANGON ULKONÄKÖ, COSTIN SILMÄT, HEIKKI SILVENNOISEN HUUMORINTAJU, A.W. YRJÄNÄN ÄLY, DAVE PIRNERIN TUKKA...
SOUND
JA NYT SKALPELLI HEILUMAAN!
JA ULKOAVARUUDEN TORSOT RYHTYVÄT KAMMOTTAVAAN LEIKKAUKSEEN...
HUPS!
JA NYT YHDISTELEMME AIVORATOJA UUDELLEEN! HÄN SAA KAIJA KOON TUNNE-ELÄMÄN, MARKO HIRSMAN KÄYTÖSTAVAT, SILU SEPPÄLÄ ÄLYN...
MIHIN SE YRJÄNÄN ÄLY JÄI?
MONTA TUNTIA MYÖHEMMIN...
NYT SE ON TEHTY!
MITÄ IHMETTÄ MINULLE ON TAPAHTUNUT?
OTETAAN SIDE POIS NIIN NÄEMME LOPPUTULOKSEN!
HERRAN TÄHDEN! ME ONNISTUIMME! EI OLISI USKONUT.
KATSO ITSE PEILISTÄ!
MITÄ TE OLETTE TEHNEET? MINÄHÄN OLEN AIVAN ILKKA ALANGON NÄKÖINEN! JA ÄÄNI! MINÄ KUULOSTAN ISMO ALANGOLTA. JA TUNNE-ELÄMÄNI... KUKA KEKSI RAKKAUDEN?
JA NUO SUURET GASELLISILMÄT

ON AIKA PALJASTAA SUUNNITELMAMME, MENET ULOS JA SINUSTA TULEE NUORISON SUURIN IHANNE. JA KUN NUORET SEURAAVAT SINUA SOKEASTI, ME NAPPAAMME HEIDÄT VANGEIKSI!
ENTÄ JOS KIELTÄYDYN?
SITTEN MINÄ REVIN SINULTA IRTI KÄDET JA JALAT!
TUOTA... JOS MINÄ MENEN ULOS JA ALAN IHANTEEKSI
LOIMME IHANTEEN!
...JA HÄN KERÄÄ KAIKKI NUORET MAGNUS-FESTAREILLE, SIELLÄ ME VOIMME HUOMAAMATTA REPIÄ NUORILTA JALAT JA KÄDET IRTI. KÄTEVÄÄ!
NAPS!
KADULLA...
KUKA KEKSI RAKKAUDEN?
HEI... ETKÖS SINÄ OLE SE ILKKA ALANKO?
TUSKA
TUOTA... KYLLÄ KAI...
KONEDISKOHOMO!
AUTS!
TUO SINUN AUTS-HUUTOSI KUULOSTI AIVAN ISMO ALANGON ÄÄNELTÄ. TUOTA... OLETKO SINÄ SITTENKIN ISMO?
TUOTA... KYLLÄ KAI
SINÄ OLET SAMANLAINEN TEKNOHOMO KUIN ILKKA-VELJESI! EXTAASIIN! HAH!
AUTS!
EI MUTTA... NUO SILMÄSI! EN ÄSKEN HUOMANNUTKAAN! NE OVAT KAUNIIT... SINÄ... SINÄ OLETKIN COOL! NYT ME PIDÄMME HAUSKAA!
EI! EI SIIHEN REIKÄÄN!

MYÖHEMMIN...
NO... SIELTÄHÄN SE IHANTEEMME TULEE!
EI MINUA KUKAAN IHAILLUT...
EI IHAILLUT? VOI ITKU, ME EPÄONNISTUIMME TEHTÄVÄSSÄMME!
TUOTA... VOISITTEKO KERTOA MISTÄ TÄSSÄ KAIKESSA ON KYSYMYS?
MINUN TÄYTYY PALJASTAA SINULLE JOTAKIN! ME EMME OLE MAAN ASUKKAITA, ME TULEMME ULKOAVARUUDESTA, TÄHTIEN TAKAA...
ME OLEMME SEURANNEET JO PITEMMÄN AJAN HUOLESTUNEINA MAAPALLON KEHITYSTÄ. MAAPALLO HUKKUU ROSKIIN, SOTIIN, LUONNON TUHOUTUMISEEN, NEON 2 -MUSIIKKIIN, KAIKKEEN SAASTAAN...
KEKSIMME ETTÄ VOIMME PELASTAA MAAPALLON REPIMÄLLÄ IHMISILTÄ JALAT JA KÄDET IRTI... TORSO EI LYÖ TAI POTKI KETÄÄN, HÄN EI ROSKAA TAI SOITA HUONOSTI KITARAA!
ONNELLISET TORSOT
TE SIIS OLITTEKIN YSTÄVÄLLISMIELISIÄ HUMANOIDEJA!
MUTTA ME MOKASIMME!
MAAILMA EI TARVITSE EPÄONNISTUJIA. MEILLÄ EI OLE KÄYTTÖÄ...
ÄLÄ SURE... KYLLÄ ME JOTAIN KEKSIMME!
JA NIIN...
JOKAISELLA ON PAIKKANSA MAAILMASSA! KATSOKAA KUINKA KIVAN NOJATUOLIN TEISTÄ SAI KUN TEIDÄT LIIMASI YHTEEN!
LOPPU
©JUHO JUNTUNEN 1994
YÄKS!
LOPPU
NO SE OLI HUONOIN ELOKUVA JONKA OLEN KOSKAAN NÄHNYT!

Luonnollisesti OLuTta

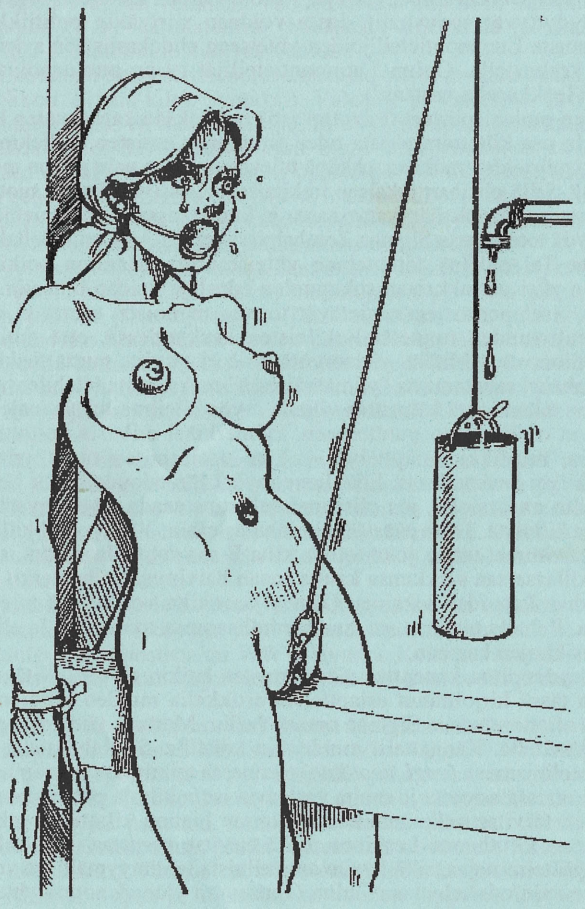
Jo hyvissä ajoin ennen Wappua valmistui vuoden alussa käymään laitettu OLuT. Tämä aivan uudentyyppinen OLuT valmistettiin yhdeksästä aineksesta ja virallisesti se oli valmista nautittavaksi 4. huhtikuuta kuluvaa vuotta.
OLuen eli Oulun Luonnontieteilijät ry:n perustamisessa olivat mukana Atlas, Biofyysikot, Blanko, Histoni, Nikoli, Sigma-kilta, Syntaksis, Valenssi ja Varianssi. Lyhyenä selvennyksenä tietämättömille: Atlas eli maantieteilijät, Biofyysikot ei selitystä kaipaa *(Keksikää nyt oikein porukalla jokin harhauttava nimi myös biofyysikkojen killalle, latojan huomautus)*, Blanko eli tietojenkäsittelyopin opiskelijat eli tollilaiset, Histoni eli biokemistit, Nikoli eli geotieteilijät, Sigma eli fysiikot, matemaatikot ja tähtitieteilijät, Syntaksis eli biologit ja maantiekiitäjät (Kelju K. Kojootin Wapputerveiset!), Valenssi eli kemistit sekä vielä Varianssi eli sovelletun matematiikan ja tilastotieteen opiskelijat.
Tarkemmin OLuT ry:n sääntöjä läpikäymättä kannattanee mainita yhdistyksen tärkeimmät piirteet: OLuT ry ei ole kuin OTY, jolla on henkilöjäsenyys, vaan pikemminkin kuin Humanistinen kilta, jolla on järjestöjäsenyys. Tämä tarkoittaa sitä, ettei Sinun, luonnontieteen opiskelijan, tarvitse liittyä tähän uuteen yhdistykseen eikä maksaa jäsenmaksua, sillä jäseniä ovat edellä mainitut LuTk:n yhdeksän ainejärjestöä. Ja sitä kautta näiden kiltojen jäsenet. Toisena piirteenä mainittakoon hallituksen koostumus, johon kuuluu yksi varsinainen ja yksi varajäsen jokaisesta jäsenjärjestöstä. Hallitus vaihdetaan vuosittain kevään liittokokouksessa.
Toivottavasti tässä käsilläsi olevassa lehdessä on myös oman kiltasi OLuT ry:n hallituksen jäsenen kirjoittama juttu omasta näkökulmastaan. Ainakin häntä on pyydetty sellaista tekemään. Mutta jokatapauksessa: Olkaa yhteydessä häneen ja pankaa terveisiä ja ideoita tulemaan. Nyt on entistä paremmat resurssit niiden toteuttamiseen. Tulevaa ohjelmistoa ei ole vielä paljoa suunniteltu, paitsi tietenkin OLuT-juhlat Kantiksessa Wappuna ja ehkä yhteinen fuxisuunnistus syyskuussa.
Tätä artikkelia kirjoitettaessa ei vielä ole selvillä kiltasi edustajan toimikuva OLuen hallituksessa, mutta ehkäpä jo nyt tiedät sen joko oman kiltasi ilmoitustaululta tai OLut ry:n omalta ilmoitustaululta, sähköpostista tai WWW-sivuilta. Kolmen viimeksimainitun osoitteetkin selviävät vasta tämän jutun kirjoittamisen jälkeen. Seuraa siis oman kiltasi ilmoittelua!
Ehkei OLuT ry ole paras mahdollinen nimilyhenne harrasmieliselle opiskelijajärjestölle, mutta olisiko parempiakaan nimiehdotuksia sitten ollut tarjolla? Vai miltä kuulostaisi Lutkat ry, Lutkutus ry tai Lutkautus ry? Eiköhän jokaisessa taloudessa suhtauduta myönteisemmin pieneen OLuT-kokoukseen kuin Lutkien Lutkutus-bileisiin. Nimi meillä siis on eikä nimi yhdistystä pahenna. Sen sijaan tunnus puuttuu. Siksipä julistimme perustamiskokouksessa ideakilpailun, jonka tuotoksena toivomme toteuttamiskelpoisia ideoita OLuT ry:n tunnukseksi. Tunnus voi olla monivärinen, kunhan sen voi painaa myös mustavalkoisena. Aihe on vapaa ja aikaa tämän vuoden loppuun. Luvassa on ainakin mainetta ja kunniaa parhaan ehdotuksen tekijälle.
Useimmat, varsinkin vanhimmat, opiskelijat jo tietävät että OLuTta tarvitaan. Sehän on suorastaan jokapäiväinen välttämättömyys. Yhteydenpito ja yhteistyö LuTk:n kiltojen välillä on ollut lähes olematonta ja se vähäinenkin lähinnä kaksinkeskistä bileiden järjestämistä. Toivottavasti nyt yhteisvoimin saamme uudenlaista luonnontieteellistä kulttuuria aikaan. Sen ei tarvitse olla kokoonnutaan-kahden-ja-puolen-tuhannen-ihmisen-voimin-haalarit-ja-känni-päällä-korkeintaan-tuhannelle-ihmiselle-rakennettuun-paikkaan-ja-juodaan-lisää-ja-oksennetaan -kulttuuria, sillä sen järjestämisestä pitävät teekkarit huolta. Se voi toki olla muutamia yhteisiä bileitäkin, mutta se on toivattavasti myös paljon muuta.

Luonnontieteiden opiskelussa ilmenee aika ajoin epäkohtia, joita pitää yrittää poistaa. Oulun Luonnontieteilijät ry on tällöin sopiva viestinviejä. Tiedekuntaneuvosto suhtautunee vakavammin kaikkien kiltojen yhteisiin esityksiin kuin yksittäisten ainejärjestöjen kirjeisiin. Ja huhutaan sellaistakin, että tulevaisuudessa tiedekuntaneuvoston opiskelijajäsenet pyrittäisiin valitsemaan ilman vaaleja. Tällöin OLuen kaltainen organisaatio voisi juonia kaikkia tyydyttyvät sopuvaalit. Josta voidaan siirtyäkin politiikkaan: Mikäli jollakulla on innostusta Luonnontieteilijöiden yhteiseen ehdokaslistaan syksyn vaaleissa, kannattaa asiasta keskustella. Oulun Luonnontieteilijät ry on puoluepoliittisesti sitoutumaton yhdistys. (Teekkareita vastaan!)
Eikä jäsenjärjestöjen ominaispiirteet (toivottavasti) minnekään katoa uuden kattojärjestön myötä. Kyllä suurin osa kiltatoiminnasta tulee jatkumaan entisten, kullekin jo vakiintuneiden omien erityispiirteiden mukaan, ehkäpä tulevaisuudessa vain paljon monipuolisempana ja vireämpänä. Sillä olisihan jokaisen lutkilaisen yleissivistykselle suotavaa esimerkiksi käydä edes kerran elämässään katsomassa ja kuulemassa Taunusmiehiä Syntaksisin kiltailloissa. Tai käydä toteamassa Sigman Zembaloissa, että Sigma on todellakin maailman pienimunaisin kilta. Tai ehkäpä toteutetaan yhteistuumin Blankon poikien haave ja järjestetään ainakin yksi vastakkaisen sukupuolen edustaja heidän bileisiin. Kyllähän jo nyt kaikki lukutaitoiset periaatteessa tietävät toisten menoista, mutta ei ole olemassa sellaista yhteenkuuluvuuden tunnetta lutkilaisten keskuudessa, että muiden kiltojen toiminta jaksaisi kiinnostaa. Mitään yleisöryntäyksiä ei tarvita, mutta tuskinpa missään killassa pannaan pahaksi muutamasta "ylimääräisestä" maksavasta bilehileestä.
Tietoisuutta kiltojen tekemisistä kannattaa viljellä myös bileilmoituksia laajemmin. Usein hyvät ideat kaatuvat osallistujien puutteeseen. Esimerkiksi erilaisia kulttuuritapahtumia (teatteriä, elokuvia, musiikkia, näyttelyjä, ...) on useimmiten turha yrittää järjestää pelkästään yhden killan keskuudessa. Eikä liene myöskään taloudellisesti järkevää lähteä puolityhjällä bussilla excursiolle, jos olisi mahdollisuus saada täydennystä ja mukavaa matkaseuraa muista killoista. Tästä päästäänkin raha-asioihin: Yksi tyyppi killassa A tuntee firman, josta saa halvimmat tarrat, joku toinen kilta B saa suhteillaan edullisia haalareita, kolmas tyyppi C-killassa saa serkkunsa kautta maan halvimmat hihamerkit jne. jne. Siis jättämällä pois turhan kateuden jokainen OLuen jäsenkilta voi hyötyä tulevasta yhteistyöstä selvää rahaa. Rahalla taas saa enemmän edullisempaa toimintaa. Ja ehkä myös toisen markan biofyysikkojen kassaan.
Yhteistyötä ja yhteydenpitoa kannattaa siis harrastaa kaikin tavoin. Siitä syntyy jotain uutta. Itsekin olen tässä kirjoittanut asiapitoista artikkelia muiden kiltojen lehteen sen sijaan, että laatisin asiattomuuksia Sigman omaan Infiin. Mutta ei tämä niin pahalta tunnu kuin voisi aluksi kuvitella. Kannattaisi muidenkin kokeilla. Se ilahduttaisi montaa päätoimittajaa, kun raatolinjamaan *(engl. deadline)* mennessä toimitukseen saapuisi JUTTU!
Olemme kuitenkin eräissä asioissa jo muita vastaavia isoja kiltoja paremmasssa asemassa. Meidän ei nimittäin tarvitse velkaannuttaa itseämme hienon kiltatalon rakentamiseksi, koska on jo olemassa Oluthuone-Leskinen. Eikä tarvitse perustaa uutta lehteä ja valita uutta epätoivoista päätoimittajaa, sillä hyvinvarustelluista lehtimyymälöistä voi ostaa Olut-lehden. Jääkäämme vain odottelemaan Oulun Olutseuran yhteydenottoa yhteistyöneuvottelujen alkamiseksi.
Tule siis Sinäkin historiallisiin luonnontieteilijöiden ensimmäisiin yhteisiin bileisiin torstaina 27. huhtikuuta Kantikseen. Siellä voimme juhlia poikkitieteelliseen tapaan Suomen jääkiekkomaajoukkueen edellisiltana ottamaa rökälevoittoa Norjasta!

Pasi

Terveisin OLuT ry:n puolesta Pasi, pj

PS. Jos jossakin jäsenkilloistamme olisi ollut henkilö nimeltä Huurteinen, olisin esittänyt häntä tilalleni.

"Problem"